

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

**Sadoleto, Jacopo
[Francofurti], 1607**

IV. Ad Evndem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

na ad primores accessio aliquam indignam nobis ambitionis
suspicionem excitet. Gallicis sanè quidem illa moribus, quam
Romanis est congruentior. Quocirca temperato tibi ab ea, & lã-
pura spacia intermitte. Iterum vale. 3. & 7. Id. Nouembr.

IV.

AD EVNDEM.

Quamvis Auenionem ad XV. Calen. Decemb. ob causam
publicam adversus Iudæos illuc euocatus, protinus mihi ex
tremis desideranti, literas tuas Vitalis obrulit, 3. Non. Nou. feri-
tate non mediocri cum voluptate legi. Delectabat autem
me illis cum summi Pontificis de te opinio, tot iam signis iudi-
ciorum declarata, quam tibi & honori & ornamento fore confi-
deram veterum amicorum nostrorum, summorum hominum,
eque voluntas non solum non extincta diuturnitate nostræ
amicitias, vt mihi ex literis tuis conspexisse videor: verum et-
iam benevolentior facta, postquam tu tuis officiis, tuaque dili-
gentia actiores quodammodo faces illorum animis adhibuisti.
Cognovisti omnia maximè mihi iucunditati fuit Contarens: cu-
m quælibet dici non potest quale de eo iudicium fecerim. Et
revera plurimum mihi illa attulit humanitatis eius, probitatis,
ingenii, prudentiæ. Primum, quod ad me prior ipse scripsit,
Quæ hoc quærit? Deinde, quod illo modo, quod tam ingenuè,
si tantè, tam amanter scripsit: & cū pro me omnia summa fe-
deret, non tacuit etiã in literis: in quo me sibi visum ieiuniorè ar-
bitratur. Crede mihi, amo hominem, & tanquam alterum me
obsecro, quando ita sumus consentientibus sensibus, vt simplici-
tatem illam, quam ego fatopere amplector, & quam tibi ample-
ctamur (semper magnopere prædico, ambo eodem quasi indu-
cipite, tenemus. Ac de magistro quidem lætor, & eum illi nõ
de quem fueramus suspicati, & de omnibus controuersis inter
nos contentum esse: quem iam diligere incipio, tuo imprimis te-
stimonio adductus. Proinde, etsi stigmata adhuc in fronte geri-
as eius de decore, quod mihi ab illo vel per illi inustum est: fa-
cte tamen & libenter obliuiscimur pristini doloris, atque ad fra-
ternam benevolentiam animum nostrum conuertimus. Ad Cõ-
tarentum refero, cui cū reddas meas literas, de meo in ipsum ani-
mo, deq; maximis obligationib. quib. illi sum obstrictus, tu quo-
que ea loquere, quæ ex mea fide & natura esse scis. Bellaio etiã a-
per meis verbis gratias: ipsiusq; erga nos voluntatè neq; vnquam
oblitiscogitum, & semper optatam atq; gratam ostendes esse.
Nam quod hortatur vt in Epist. ad Gal. commentar, satis tibi ex-
plicit non possum, quam a scribendo nunc abhorreat animum,
etsi

est hoc fortasse brevis desidia sit. Verum si scribendum inueni-
 sit, num tu ad sacrarum rerum commentationes me hortar-
 quarum scriptio tot infidiis & calumniis est infecta? Illud
 morder, Pontifici te esse pollicitum: quamquam hoc fuerit boni-
 tatis. Te autem existimare, breui a me tempore elucubari quic-
 quam posse, quod lectione dignum sit, id sane in te vehementer
 sum admittatus: qui nosse tarditatem, & cunctationem meam ma-
 ximè omnium debeas: qui crebro me desperatione suscepta open-
 penè abiicientem videris. Tibi ne venisse in mentem, mentis in opo-
 tio posse aliquid a me confici? Ne tu in hanc opinionem de me ad-
 cesseris vnquam: nè ue tibi persuaseris, cum esse me semper, quam
 tu interdum expertus es, hoc est in potestate & arbitrio: vel ut
 nonnulli dicere solent) in numerato semper orationis copia
 habentem. Sed quoniam promisso satisfaciendum est, tuas scilicet
 exoluenda, quam Pontifici adstrinxisti: magnopere velim te ex-
 piscari & indagare, quo ille argumento potillimum letaturus sit
 atque vtinam ipsemet mihi prescriberet: fierem enim attentus
 illo mihi admoto veluti stimulo. Quid autem? quicquid denu-
 modo ne de conciliis: quid in eo genere & per multa scripi sine
 & volo fidei meae testimonio derogari, si forte in concilio quid
 sentirem de his rebus, esset mihi expromendum. Poteris igitur, si
 cum eo familiariter loquendi tibi potestas fuerit, sciscitari de eo
 met, quid sibi maximè placeat. Ad Farnesiu compolui gratulara-
 tias literas: serius fortasse, quàm expectari: sed ita accurate, vt nihil
 mihi in care videatur potuisse scribi grauius. Florellum sum-
 mopere diligo, & quamquam mihi illius absentia incommoda
 est, atque vt prisco vtar verbo, diuidia: tamen florere eum in cele-
 britate magis opto, quam mecum in silentio, & quasi in solitudine
 viuere: idque adeo illius causa, quem ego dignum omni honore sta-
 tuo. Gratum ergo erit mihi intelligere, esse eum loci positum, ubi
 sibi spem magnam capere suae liberaliter fortunae cõstituen de posse
 sit. Nos hic sat belle habemus: asperiores aliquanto sentimus
 hyemem, quam in his regionibus solita sit: annona & reliquis fru-
 ctibus abundamus. Frater tuus quotidie magis & moribus honestis
 quod videmus: & literis, quod speramus, proficit. Sacrus in officio
 est, commodamque mihi praebet operam. Amici & familiaria
 valent. Reliqua si qua sunt, a domesticis ad te scribi copiose pona-
 Carpent. VI. Cal. Decemb. M. D. XXXV.

Nigrum meum saluere plurimum iubeas velim: quem ego te
 mo mediis diuis, & in medullis habeo: eius literis non rescripsi
 satis spatii non habens: & tamen nullam ei episto-
 lam arbitror te internuncio futuram
 gratiorem.